

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezéd ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

TRIANONRÓL

A napokban adtuk elő Trianon emlékére összeállított műsorunkat. Aki ott volt élvezhette, átgondolhatta - volt, aki meghálálta és meg is tapsolta.

Az üzenetünk csupa remény és élniakarás volt. Közel harmincan adtuk elő, húszan jöttek el, tehát mégis „szép számban” kísértük végig az el-

hangzott elvek s gondolatok menetét. Ugyanakkor néhány napra rá megdöbbenően hallgattam meg egy magyar származású kortársam állásponytját: „Nem érdekel semmilyen dátum, nem érdekel a magyar szétszórtság, csak Magyarország”. Pedig a hazai magyarság is a szétszórtsággal s a külhonnal együtt maradhat

csak meg... Mert hát mi nem egy mindennapi szétszórtság vagyunk: hanem olyan, amely csekély 7-8 milliót összeadva él, lüktet, tervez és harcol a megmaradásért!

Hadd osszam meg a kedves olvasómmal a Trianon tiszteletére megfogalmazott, *Az ember továbblép* című előadás záró elmefuttatását:

Trianon és a Buenos Aires-i magyarok

Az emberek véleményei mindig ezerfelé ágazódnak. Egyesek okosak és valóban átgondoltak, míg mások sokszor a tudatlanság, vagy akár az „üresebb” élet következményeként viszont tévesek. Ilyenkor a kimondott szavak lyukas zsákba esnek. Az identitás táplálása, megőrzése, felébresztése a nagy kérdés! Meg vagyok győződve arról, hogy a magyar emigráció gócaiban található meg az identitás legszűkebb „kincsesládája”, ugyanis az utóbbi évtized alatt nem éppen kevésszer állapíthattuk meg azt, hogy pontosan minálunk találtak identitásra az anyaországból idelátogató honfitársaink. Bizonyára más lapra tartozik a határon túliak „megdöbbenése”. Mert ők viszont „felfedeztek” minket - és attól kezdve kölcsönösen tápláljuk egymást.

Érdekes! Az emigráció rendszerint már nem politizál. Hiszen egy ország belső körülményéről csak azok nyilváníthatnak véleményt, akik ott élnek. Mi a magyar körülményt csak hallásból, újságcikkből tudjuk-követjük, szóval nem is ismerjük annyira, hogy számba vehető hozzászólást fejezzünk ki. Nem is ez az emigráció szerepe. Szerintem az állampolgárság megszerzése és egy útlevelel kijárása is csak egy, részben helyreigazító s teljesen jogos aján-

déknak számít. Attól függetlenül s emellett még mindig emigrációs s már emigrációban született magyarok vagyunk.

Mi a kultúránk megtartói s továbbadói lehetünk. Már nem sírunk, hanem vidám, megható, lélekemelő magyar élményeket és eszközöket biztosítunk az új, magyar származású nemzedékeknek, egy kizárólag identitást felébresztő s azt megmentő szereppel! Hiszen e céllal dolgozik a Külföldi Magyar Cserkészszövetség, a néptáncmozgalom, a hétvégi magyar iskola, és e meggyőződést szolgálja minden

magyar vonatkozású műsor is. Egyetlen s legnagyobb gondunk a megmaradásunk! Nekünk nem a föld, nem is a „haza” a ragaszkodásunk oka, hanem a magyar öntudatra való vigyázás. És ha a nyelvünk is megmarad, előreláthatólag biztosítva van a szétszórtság jövője is.

Talán pontosan „ez” a sorsa az összmagyarságnak. Ha elfogadjuk, erre építünk tovább! Mert a magyar sors által megrajzolt identitás kérdése Trianontól kezdve igenis megerősödött! Az addig szinte természetesen „alvó” öntudat felszínre került, s azóta ez tett minket azokká, akik vagyunk s leszünk is ezentúl. Nem a határ tologatása, nem a jogok, nem a múlt, nem az igazságtalanság vagy a büntudat tesz minket magyarrá. Ha magyarul beszélünk s olvasunk, ha a modern technika által megteremtett kapcsolókat kihasználjuk, ha találkozunk, ha művelődünk s az elsajátítottakat továbbadjuk, már nem Trianon lesz a gond, hanem a „közreműködés”, a világ minden sarkában.

Ez nem egyszerűbb, de valóbb! Nehéz, de ne nézz vissza: nézz előre! Nézz arrébb, nézz messzebb. Megőrizzük, amennyit csak tudunk, minden elképzelhető... Közben: ne ereszd el a kezedet!

Zólyomi Kati

Árvíz

Folyammérnök lányaként, egyes szakkiifejezések és tények nem éppen idegenek számomra. Hiszen az árvizekről hallgatva nőtem fel. Apukám még akkoriban s odahaza t.k. a Tisza tovább szabályozása s a vízerőművek egyik főembere volt.

Még itthon pihennek a polcokon az akkori felmérések s munkák papíron s képen foglalt kiadásai. Amikor Édesapám 1949-ben Argentínában telepedett le, azonnal felfigyelt a szép Buenos Aires város fekvéséből eredő gondokra... Mindig azt „fújta” otthon, hogy a város téves felfogások

szerint lett felépítve, s ebből kifolyólag mindig az árvizek károsultja lesz! És nemcsak Buenos Aires, hanem az egész „Delta”, a hatalmas Paraná és a Río de la Plata folyók rendszere!

Hadd meséljem el azt, amit sok akkori bevándorolt szakember és magyar tudott mindenkortól: **Zólyomi János** magyar királyi mérnök „Neptuno” nevű terve már évtizedekkel ezelőtt megoldhatta volna az itteni árvizek kihatásából fakadó összes katasztrófáit! E terv 3 argentin elnök írásztalára került - és alá is íródott.

Góliát-mértékű mérnöki munkája csupán azért nem lett végrehajtva, mert itt minálunk, mint tudvalevő, a kormányok közötti folytatódás nem létezik. Ha egy kormány véget ér vagy megbukik, munkássága még véletlenül sem folytatódik a

következőben. Vagyis hiába minden, akkor is, ha józan és elismert - szó szerint újra kell kezdeni az egészet! Apám 1980 elején hunyt el...

Az idén különlegesen hideg, havas és esős tél borította be Európát. A tavasz pedig túlságosan hirtelen köszöntött be, meleggel, nedvességgel, s a kirügyezés szakasza alighogy követhette ezt a változást. A magas csúcsok, a sok folyó s az azok mellett mindenkortól felépített lakóhelyek - hol faluk, hol hatalmas városok - megszenvedték az eredményt.

Az árvíz a természet egyik szépséges és előre várható megnyilvánulása. Az olvadás a tavasz ritmusának tánca, s ilyenkor minden vízfolyam megduzzad... Sokszor váratlanul jelentkeznek. Ugyanakkor viszont már tudjuk, hogy egyes esetekben elkerülhetetlen.

A víz a bolygónk legnagyobb kincse, és energiája felülmúlhatatlan. Az idén (s persze nem először) a Duna kikönyökölt a medréből. Vas-kohmpölygő tartalma nagyobb tágasságot igényelt...

Folyt. a 3. oldalon

Havi „HUFImondat”:

„Nemzetünknek mindig az volt egyik legnagyobb hibája, hogy vagy nem bízott magában, vagy elbízta magát.”

Széchenyi István

Olvasunk... és gondolkozunk

Már egy ideje őszintén és lelkiismeretesen figyelem közösségünk újabb viselkedését. Vagyis a reakcióit, a munkánkhoz igazodó válaszait. A felmérésem eredménye nem éppen lelkesítő. A magyar intézményeink és az egyesületeink munkássága szépen működik, és nem állítani, hogy egyre gördülékenyebb és precízebb. Viszont már messze nincs olyan visszhang, mint amilyen volt. Ha akárki „kintről” vizsgálná át a helyzetünket, könnyelműen azt mondhatná, hogy vége, *elolvadt az érdeklődés*, időtmulta a külföldi magyarság fenntartása, és a beolvadás és a feledés korszaka kezdetét éljük.

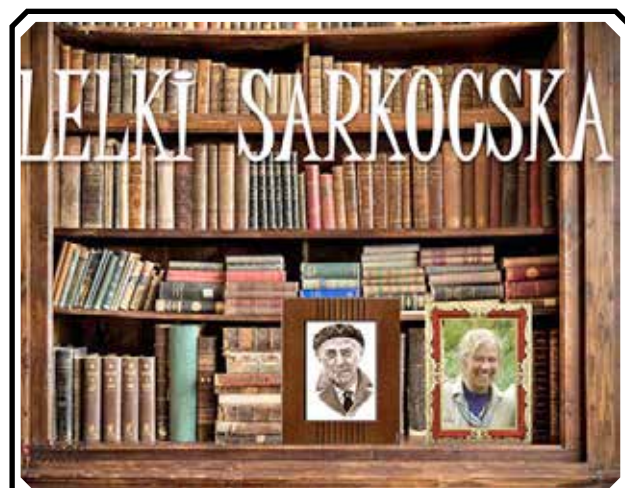
Pedig éppen ellenkezőleg: most van az, hogy „tudjuk, miért s merre megyünk, szétszórt magyarok”! Micsoda ellentét! Nem is olyan rég még elképzelhetetlen lett volna az, hogy valaki ne menjen el egy cserkészbeszámolóra, cserkészbálra, egy megemlékezés műsorára, egy érdekes előadásra. A Hungaria nagyterme minden rendezvény alkalmából zsúfolásig megtelt. Tolongtak az emberek, nem volt elég szék, és állva vagy a lépcsőfokokon ülve is volt közönség.

Az elmúlt hónapok alatt több szép s hagyományos rendezvényen voltam. Akár mint néző, akár mint szervező. Az átlag magyar közönség egyszer sem hallta meg a 20-25 személyt (tisztáznom kell, hogy rajtuk kívül minden esetben a rendezők s résztvevők száma majdnem mindig meghaladja a 25-30 személyt).

Mi történik? Elavult a cél? Elfogyott a méz a „mézesmadzagról”? Nem érdekel a fiatalabb generáció munkája, erőfeszítése, szemmel látható meggyőződése? Mindenki elfáradt? Lemondott? Nem tetszik, amit csinálunk? Nem közkedvelt s kielégítő a mai magyar dilemma megoldása? A megmaradás már nem közérdeke? Pedig minden megmozdulás ingyen van...

Még mindig azzal álmodozom, hogy egy szép nap minden külföldre került magyar ismét ráébred arra, amit klasszikusaink egyik legnagyobbja véletlenül pont nekünk tanított meg: „Küzdj, és bízva bízzál”! Mi, magyarok, nem halhatunk ki! Engem az üzenete meggyőzött, felfogtam s átvettém. A következeteséget azért elvárom mindenkitől. Még mindig!

Zólyomi Kati

Az élet olyan, mint egy szindarab... Akik megírták a darabot, akiknél a hatalom van, tudják pontosan, mi lesz a vége. A többiek, a nézők, a nép maga csak izgul, drukkol, és reménnyel várja a végét. Bízunk, pedig a szindarab vége már meg van írva, ő is tudja, de azért bízik, mint az a fázó kismadár...

Márai Sándor szavai jutnak eszembe:

„A valóság még nem az igazság.

A valóság csak részlet.”

„Az ember mindig tudja az igazat, azt a másik igazságot, melyet a szerep, a jelmezek, az élet helyzetei eltakarnak.”

(Lajtaváryné Benedek Zsuzsi)

„A magyarok történelme és a magyarok lénye”

A Mindszentynum épülete szép és tágas, Buenos Aires város egyik legdivatosabb és manapság legközkedveltebb negyedéhez van közel. Persze minékünk „Hungáriás magyaroknak” mégis kiesik a megszokott forgalomból. Pedig már nagyon régen a katolikus magyar központunk.

Csütörtök, június 6. Késődélelőtt. Kellemesen hűvös és őszi levegő. Pontosan másfél órát utazom, hogy időre beérkezzek az előadásomra megbeszélendő időpontra. A magyar parasztság életéről és a magyarok lényéről kell mesélnem spanyol nyelven. Nem egyszerű a feladat, mivelhogy szakmám tartalmát és az azzal járó kifejezéseket magyarul kezelem spontánul. Az azonos kifejezések spanyolul meg nem mindig megfelelőek. Drukkolok. Előadó partnerem van **Dombay Jenci** személyében, aki viszont a magyar nép történelméről kell megszólaljon.

Vegyítjük a témaköröket. A megjelent

közönség ez esetben nyilván vonzódik a megadott témához, így hát az arcon, a nézéseken kezdettől mély érdeklődést vesznek észre. Művészbáratommal olyan közös előadásra készültünk, amely eredetileg két külön témakörnek indult. Az egyeztetés érdekes kihívás volt! Több kellemes beszélgetés-délutánig igényelt tőlünk.

A két előadó Fotó Balthazár

A konferencia délután 19 órára volt bejelentve. Nyolc óra után még érkez-

tek az érdeklődők. Hát igen, hétköznap délután - nem egyszerű a publikum összegyűjtése! A terem szép, tiszta, otthonias. Nincs egyáltalán semmilyen feszültség a levegőben. Jenci több nyelven köszönti a megjelenteket. Jómagam csak magyarul.

Negyed kilencre megtelik a terem. Egy órán keresztül a magyar nép eredetéről, kudarcairól és győzelmeiről beszélünk, és azokról a tényezőkről, amelyek folytán ilyenekké fejlődünk, amilyenek ma is vagyunk. Nézem az arckifejezéseket. A széksorok felől előbukkannak kedves barátaim, ismerőseim, és egy tuat teljesen idegen is. Mindenki figyel, van, aki elfogadó fejbőlintással kíséri szavaimat. Többükkel hosszan elbeszélgetnék.

Kis filmvetítésre kerül a sor, egy Magyarországot bemutató képsorozatra, amelyet gyönyörű magyar zenei aláfestéssel kísérek. Van kérdés, hozzászólás, nagyon természetes a hangulat is.

Zárónak egy apró erdélyi, kalotaszegi néptáncszínelőt is sikerül bemutatnunk **Benkő Sanyi** barátommal. A társasvacsorára nem maradtam: hajt az élet folytatása. Kedvesre, szépre sikerült! Köszönöm! (l. továbbá SP 1.o.)

Zólyomi Kati

Felnőtt játékest - magyar vacsorával

Május utolsó vasárnap késődélelőtnéje volt. Egy különleges vasárnap, ui. **aznapra három (!) magyar megmozdulás is szorult:**

- Hagyományos díszfelvonulás Hősök napjára a Chacarita-i temető német részlegén (l. beszámoló 2.o.);
  - Közgyűlés és társas *asado* a Chilavert-i Szent István Otthonban (l. beszámoló 11.o. és SP 3.o.);
  - Közvetlen utána a Kolomp táncegyüttes szervezésében, a Hungáriában, asztali játékok és magyar vacsora.
- Csak ez utolsóról számolhatok be, hiszen mint ennek egyik szervezője, az aznapi másik két koloniális eseményre természetesen nem tudtam elmenni...

Előző nap minden Kolomp táncosnak házábanlakásában a valódi magyar pörkölt illata árasztotta el a konyhákat, szobákat. Mind a huszonnégyen főztünk jó néhány adagot! Galuskát is kilószámra! Gyönyörű torták is készültek!

Azonban nem ez volt a kiemelni való, hanem az est eredeti fénypontja: az asztali társasjátékok. Gusztusosan megerítettünk, és vendégeinket már ékezésükkor hatos csoportokra, vagyis asztalokra osztottuk. Ropogós kenyérszeletek kíváncsítottak a körözöttel megtöltött tálcákba. E mellé minden jelenlévő kapott egy ingyen pohár bort vagy üdítőt.

Mihelyst **Barkáts Gabi**, a szórakozást levezető ceremóniamester kezébe vette a mikrofont, azonnal vidámságra váltott át a hangulat. A megjelent társaság élvezte a játékot, és rövid időn belül remegtek a falak a nevetések és a versenyzők fellobbanó visításaitól... Öröm volt nézni!

A Kolompok egyenként be voltak osztva: ki-ki a bőséges pörkölt adagok tálalásához, az italok töltéséhez, kenyerek, uborkák és édességek felszeleteléséhez, az asztalok kiszolgálásához és a játékok alatt való segítséghez. Kisebb-na-

gyobb díjakat is osztogattunk, és a vége felé elárvaztunk egy óriási csokoládétortát!

A vendégek azzal az ígérettel távoztak, hogy akármit szervezünk mi, a Kolompok, csak szóljunk - és azonnal jönnek! Aztán még késő estig tartott a takarítás, a pakolás... de megérté! Legfőbbképp azért, mert a csoportmunka és a jó hangulat egyszerűen még jobban összekovácsolt bennünket. (ZK)

Vizsgakérdés

Két diák a hétfői vizsgája előtt a Balatonra utazott. Mivel nagyon is kellemesen töltötték a hétvégét, és szinte semmit nem tanultak a vizsgájukra, valamint tenniük kellett. Felhívták a professzort, hogy sajnos nem tudnak időben odaérni a vizsgára, mert kilukadt az autójuk kereke. Másik időpontot kértek. A professzor rendes volt, és két nappal későbbre kijelölt egy vizsgaidőpontot.

A két diák megjelent a vizsgán, immáron a tudás birtokában. A professzor két külön terembe ültette őket, majd átadta a vizsgalapokat.

Két kérdés volt a vizsgalapon: Az első, a félelvi anyagból feltett könnyű kérdés (10 pont). A második, egyszerűen ennyi: „Melyik kerék?” (90 pont).

Két nő utazik a vonatfülkében. Velük szemben ül egy őszes szakállas férfi. A szőke sűgva kérdezi a barnát: Te, ez nem István király?

A barna sűgva válaszol: Hülye vagy, az ezer éve meghalt! Kis idő múlva belép egy férfi

a fülkébe. - Hello István! Hogy vagy? Ezer éve nem láttalak. Erre a szőke - Na, ki a hülye? - Miért nem jöttél el a bulira? - A feleségem úgy tartotta, hogy nem volt kedvem.

A rasszizmus *mindenhol* jelen van... Pl. a zongorán a fekete billentyűk rövidebbek, és kevesebb van belőlük!

A férj későn ér haza. Az aszszony egyből nekiugrik: - Hol tekeregtél eddig? Nyolc óra is elmúlt. - Drágám, azért késtem, mert horgászni voltam. Nagyon jó kapás volt. Kifogtam egy keszeget, kifogtam 5 pontyot, kifogtam...

A férj faggatja a feleségét: - Drágám! Hol van a tea? - Jaj, ti férfiak soha semmit nem tudtok megtalálni. A tea a gyógyszeres fiókban van egy kakaósdobozban, amire az van ráírva, hogy só.

Menyasszony fut az anyjához és kérdez: - Anyu, anyu, én és Zoli vitázunk, és nem tudjuk eldönteni, hogy melyikünknek van igaza. - Nagyon egyszerű kislányom. Házasságkötés előtt neki, utána meg neked!

Bush és Powell üldöggél a kocsmában. Bejön egy fickó, oda-megy hozzájuk és megkérdi: - Helló fiúk, mit csináltok itt? - Épp a III. világháborút tervezünk. - Igen? És mi a terv? - Megölünk 140 millió afgánt, meg egy biciklis postást. - Egy biciklis postást? Őt meg miért? Erre Bush odafordul Powell-hez: - Ugye megmondtam, hogy a 140 millió afgán senkit sem érdekel!

A nagyapa megkérdezi az unokáját: - Hogy vagy, Petike? - Egészen jól, csak a fiaddal vannak problémáim...

Pistike bög, mikor az anyja hazaér. Kérdezi, mi a baj?

- Apu kétszer is megvert. - Miért? - Megmutattam az ellenőrzőt. - És? - Tele volt egyessel, kettessel. - Ezt megértem, de miért vert meg másodsor is? - Mert kiderült, hogy az ő gyerekkori bizonyítványát mutattam meg.

Egy barátnője kérdezi Annácskától: - Már másfél éve, hogy eljegyzett a Béla. Hát miért nem házasodtok már össze? - Tudod, a Béla gyakran részeg, és olyankor nagyon utálok. - És amikor józan? - Olyankor meg nem akar elvenni.

Pistike és Darwin Pistike megkérdezi: - Mondd, mama, az ember a majomtól származik? - Igen, fiam. - Akkor melyik ember vette észre legelőször, hogy ő már nem majom??

Találkozunk a Hungáriában!

ÁRVÍZ...

Nem kímélhette sem a szegényt, sem a gazdagot, metrót, országházat, sétányt, tanyát, palotát. Ilyen a víz! Az, amely nélkül nincs élet. Az, amely a föld fölmelegedésének hatására cselekszik. Legtöbbször nincs az a gát, amely a víz erejét leállíthatná.

Itt, Argentínában is jól tudjuk, mi az árvíz!

*

folyt. az 1. oldalról

Nézem az internetre gondosan s aggódva feltöltött képeket a Duna, a Tisza, a Berettyó árvízéről. Elképesztő! Ismerem az érzést, hiszen itt, a lakásom alatt is évtizedek óta, valahányszor ránszakad a záporosó, feljön a víz (számos esetben majdnem kétméteres magasságra!). Ilyenkor nemcsak maga a víz, vagyis az elöntés a félelmetes, hanem az utána bekövetkező sár, a lakó-

vagyon megakadályozhatatlan sérülése- elvesztése, az esetleges betegségek elterjedésének káosza, az eltakarítás tehetetlensége! Hetekig tart az első helyreigazítások megkezdése is!

Az árvíz olyan, mint a halál! Megoldhatatlan! S el kell fogadni, mert a legtöbb esetben tudjuk, hogy jön, hogy nincs mit csinálni ellene, s mindennek ellenére mégis ottmaradunk, a lakó-

helyünkön, akkor is, ha tudjuk, hogy még eljön a következő víz, s az azután következő is...

Leírhatatlanul sajnálom a károsultakat, gyakorlatban innen nem tudok tenni semmit... **Tisztelem s dicsérem a hazai fiatalokat s mindazokat, akik oly nagy szolidaritással önkéntesen homokzsákokat töltöttek a végkimerülésig!**

(ZK)

**BUDAPESTI KÉPESALBUM
2013. JÚNIUS 6-9 (*)**

KEDVES MAGYAR TESTVÉREIM!

Tudom, Magyarországért, a megmaradásunkért dobog a szívetek, most, hogy az árvíz veszélyezteteti, sőt fogságában tarja a Duna környékén élőket.

A víz valóban félelmetes és hatalmas. A sodrása életveszélyes. A hajóállomásnak csak a teteje látszik ki, a hajók magasabban vannak, mint a villamos sínek. De pánikra nincsen ok. Példás elhárítás folyik. Katonák, civilek összefogásának példás Magyarországa ez a mai.

A Duna felső szakaszán vannak kritikus pontok, de amit a magyarok megtesznek ezekben a napokban, az a hősiesség és összefogás példatárába illő... Százerek voltak kíváncsiak, mit végez velünk a természet, amikor tetőzik Pesten is az árvíz. Megérezték annak hatalmas erejét...

Bízom: mindenki jobb ember lesz holnaptól. A túlélés reménye fénylett fel ma ezen a napsütéses délutánon. Mert megmaradásra szemelt ki minket az Úr.

Imádkozunk azért, hogy megérdemljük, s hogy megmeneküljünk.

Sziki Károly (Eger)

(*) Megmaradunk!

Credits: Kovács A., Rábai K., Házi J., Sziki K., Bérés Gy., Gorondi S. re Daily Mail, Saáry É., Kesserű J., Reuters

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

Írjunk helyesen magyarul

Múltkor felfigyeltem arra, hogy mennyi helyesírási hiba bukkan fel a körlevelekben, közleményekben. Pedig vannak a magyar helyesírásnak szabályai, és nem nehéz ezeket észben tartani. Főleg azért nem, mert mindennek van logikája. A fő szabály, amit soha sem szabad elfelejteni: **gondolkozzál!** Vajon milyen szóból ered az, amit le akarsz írni? Mi a szó töve? Azt tisztelned kell! Az ott kell, hogy legyen – még ha mást hallasz, akkor is!

Mondok egy példát. A magyar iskolában megkérdezi egy diák: „*együtt, két g-vel, ugye? Mert úgy hangzik, és a magyarban mindent úgy írunk, ahogyan hangzik. Ezt mondtad.” Nahát, gondoltam magamban, így születnek a hamis szabályok. Amikor egy bizonyos helyzetben elmondott szabályt általánosítanak minden helyzetre.

Szóval: a magyarban minden betűnek van egy hangja, és azt úgy fogjuk kiejteni mindig. Nem olyan, mint az angol, ahol attól függően, hogy mit fejez ki, hol így, hol úgy ejtjük ki. Tehát, ha valaki ismeri a magyar betűk hangját, de nem ért magyarul, akkor is szép kiejtéssel el tudja olvasni a magyar szöveget.

Na most, figyeltem! Amikor egy mássalhangzó erősen hangzik, mielőtt megdupláznánk a betűt, gondolkozunk! Honnan ered a szó? Az **együtt** szó, az **egy** számnévből keletkezik (etimológiai szótár), tehát azt, hogy **együtt**, azt egy g-vel írjuk. Ezt jegyezd meg! Egy g-vel, de két t-vel.

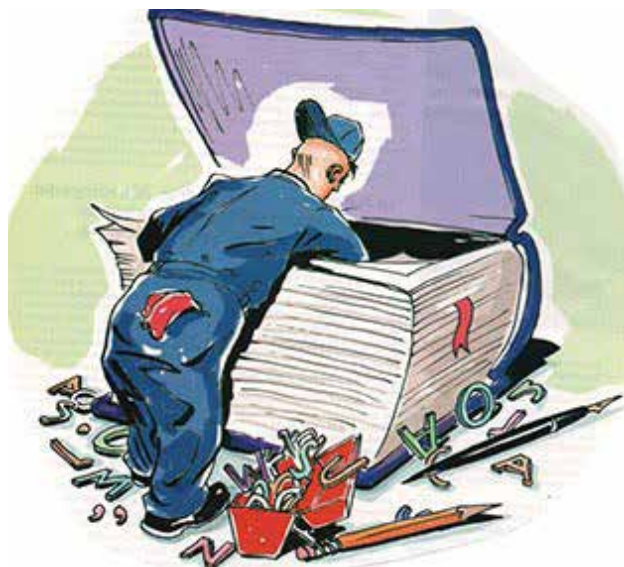
De történik más is a magyarban, amit **hasonulásnak** hívnak: amikor két betű együtt mégis másképp hangzik. Azt halljuk a népmesében, hogy „***eccer volt, hol nem volt**”. Gondolkozz! Hogyan írnád? Milyen szóból ered? Egy+szer, tehát ezt úgy írom, hogy egyszer, két+szer = kétszer, öt+szer = ötször. Ugye, értelmes nyelv a magyar?

Azt is halljuk, hogy ***szabacccság**: erős cs-betűt hallunk. De mielőtt leírjuk, gondolkozunk! A **szabad** melléknév bujkál a szóban! Szabad+ság (főnévi toldalék) = szabadság. Szelid+ség = szelidség, barát+ság = barátság. Habár cs-betűt hallunk, tudjuk, hogy **ság/ség toldalék** szerepel a szóban. Csak figyelniünk kell, állandóan, hogy milyen szavak, toldalékok rejtőznek benne.

Ugye izgalmas ez a nyelv? Tudjuk, hogy remek felépítésű nyelv. **Tudjuk!** vagy ***tuggyuk?** Itt is egy hasonulás vinne minket rossz útra, de megállj! Mert tudjuk, hogy a **tud** ígéről van szó. Azt is tudjuk, hogy a tárgyi ragozásban és a felszólító módban a **j**-betűnek fontos szerepe van. Tehát **tudjuk, adjuk, védjük, szedjük**. És megállj! Nem halljuk az **l**-betűt, de tudjuk, hogy arról van szó, hogy állni. Hát akkor azt is tudjuk, hogy a szótöve ott kell, hogy legyen! **Megállj csak! Figyelj! Karolj át! Halljad! Kerüljük a hibákat! Tanuljuk meg a helyesírási szabályokat!**

Még néhány megfigyelni való:

1. Ha a **múlt időben** az ige végén magánhangzó+t betű van, akkor mindig duplázd meg a t-betűt. Ragyogott, evett, ivott, dolgozott, számított, futott. De: táncolt, volt, ment, fújt.
2. Folytassuk a múlt idővel. ***Alutt**. Téves! Honnan ered a szó? **Aludni**-ból! Nem hallom, de ott van a **d**-betű! Tehát **aludt**. Szaladni: szaladt. Ébredni: ébredt.

„MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítónk:
Espinosa Dr. Benkó Teri cst.

Kedves HUFI Olvasónk!

Drága tudósítónk lapzártakor megszülte második gyermekét, az édes kis Viktóriát! A szülés gondmentes volt, és végre a kisbaba szülei, **Teri és José** és aggódó bátyja, **Nacho** meleg ölében kezdi felfedezni a földi élet egyelőre apró titkait! Így Teri

következő írása csak a szeptemberi számban lesz olvasható.

Csodálatos pillanatok ezek! Ebben az esetben a HUFI végigkísérte a kismama kilenc hónapos várakozását, és teljes szívből kívánja neki a legszebbeket, főleg az első édes, bensőséges és különös hetek alatt!

Viktória, mint minden egyes várt gyermek majd biztos még több boldogsággal és egyensúllyal gazdagítja kis családja elkövetkező életét. Vajon mit jelenthet az, hogy a nagy

árvíz alatt jött a világra? Mindenesetre még egy kis magyar leány, még egy unoka az itteni **Benkó Aranka** és **Laci** nagyszülőknek, a boldog **Cili**, **Ethel** nagynéniknek és **Sanyi** nagybácsinak, és a második édes unokatestvér, a picinyke **Benkó Matyikának!**

Nem tudhatjuk előre, miről szól majd Terink következő írása, de kíváncsian és nagy szeretettel várjuk!

Gra-tu-lá-lunk!
Zólyomi Kati,
akihez csatlakozik a szerkesztő is szeretettel!

Ajánljuk fiataljainknak is, hogy olvassák el a **9. oldalon a magyar recski haláltáborról** szóló riportot. Ilyen imák tartották a lelket az ott kegyetlen körülmények között fogva tartottakban. Szerk.

Börtönima, 1949-1950 (Kistarcsa, Recsk)

„Mindenható Urunk, ki sújtasz és felemelsz embert és népeket, hallgass meg könyörgésünket.

Te, kivel a börtön sírfalain belül örizetlenül és zavartalanul beszélhetünk, hajolj le hozzánk, szenvedőkhöz és enyhítsd gyötrelmeinket.

Csordultig a keserű pohár, mit bűneinkért inni adtál.

Ó Urunk, vedd el tőlünk a keserű poharat és a Te

végtelen jósággal bocsásd meg vétkeinket, mert gyarló emberek vagyunk.

Adj kegyelmet, hogy erősek legyünk a bűnhődésre, ha bűnösnek találsz, és erősek az áldozatra, ha büntetlenek vagyunk.

Szűnjék meg a gyűlölet és váljék valóra a Te igazságod ígéje, a szeretet.

Fordítsd a Te jóságos tekintetedet méltatlanul szen-

vedő hozzátartozóink felé.

Könnyítsd meg sorsát szerető szülőnek, testvérnek, hú hitvesnek, arának és ártatlanul nélkülöző gyermekeinknek.

A Te szereteted fénye melegítse árván maradt otthonainkat és szárítsa fel a könnyeket. Amen.”

(idézve **Dr. Ilkei Csaba** tudományos kutató **Internálótáborok Kistarcsától Recskig c.**,

dokumentumokkal és fotókkal ellátott 338 oldalas érdekesítő könyvéből. A könyv digitális formában kikérhető Szerkesztőségünkben).

KI JUTOTT IDE BE? Szolzenyicin pontosan fogalmazott:

„A szabadságvesztés indoka és alapja az esetek többségében nem jogerős bírói ítélet volt, hanem az a körülmény, hogy a vétkest a nép a rendszer ellenségévé nyilvánította.”

Idegen környezetben az anyanyelv használata, ápolása, gyermekeinknek való továbbadása nemcsak értékeink megtartását, hanem elsősorban magyar identitásunk megőrzését is szolgálja.

Az alábbi verset szeretettel ajánljuk minden magyarul tudó, a magyar nyelvet szerető idős és fiatal Olvasónknak! Szerk.

Reményik Sándor:

Köszönt egy ember: „Egészséggel járjon”.
„Adjon Isten”, ... feleltem halkán én.
Köd ült, csend ült az elhagyatott tájon,
S szürke varjak egy száraz jegenyén.

Mint valami fogadás, esküvés,
A ködben úgy koppant tompán a szó,
Aztán két összedobbant szívverés
Elvált, mint óceánon két hajó.

Köszönt egy ember ...

Először látott - utoljára tán,
Először, tán utolszor láttam én,
A varjak e szürke nap hajnalán
Jajgattak a ködben, a jegenyén.

A szemünk összevillant hirtelen,
A szívünk dobbant, megzajlott a vérünk,
Pedig nem történt semmi, semmi sem,
Csak jólesett, hogy magyarul beszélünk.

(1919. január 12)

3. Vigyázz! Habár a mássalhangzó hosszúnak hangzik, nem duplázzuk! **lesz, utána, minél, egy.**
4. A szótövét sohase felejtse el! Figyeld a főnevek birtokos esetét: Kati almája, Péter kutyája. Itt is fontos szerepe van a **j**-betűnek. Pisti ***paggya?** Ezt hallom. De most már tudom, hogy **pad+ja** (birtokos eset jele), tehát Pisti **padja**. Nem ***kabáttya**, hanem **kabátja** és **barátja** és a kutya **csontja** - és így tovább.
5. Felszólító mód! Ez körlevelekben folyton olvasható. És hibásan írjuk! Felnöttek, fiatalok egyaránt! Mikor írjuk két d-vel? Mindig? NEM! Ismét a szótön alapszik a szabály. Áldani: az alapszóban van d-betű, tehát Isten **áldd** meg a magyart! Mondani: **mond!** Küldeni: **küldd!** - De: hozni: **hozd!** (nem duplázzuk! Mert az alapszóban: **hozni, nincs d-betű!**) Főzni: **főzd!** Mesélni: **meséld!** Írni: **írd!**
6. Felszólító mód **rendhagyói**: vinni, enni, inni, venni: **vidd, edd, idd, vedd.**
7. Ha a **hogyan** kérdésre válaszolunk, mi történik? Szép+en = szépen, vidám+an = vidáman. Tehát ha azt mondjuk: kényelmes+en = kényelmesen: **ne** duplázd az s-betűt! Akkor sem, ha erősen hallod; felelős+en = felelősen, magas+an = magasán.

Írjunk tehát helyesen magyarul! Vigyázzunk e drága kincsre!

Ami az íróasztalon maradt:

Az anyanyelvről: „...Bennünk lüktet, folytatja a múltat és a jövőbe igyekszik. Micsoda történet lappang minden szavában. Micsoda ódon, nemesi családfa lombosodik fölötte. Micsoda törvény köti össze mondatait...”

Kosztolányi Dezső

Július 20, a barátok napja:
Az AMH baglyai körülvesszik a csodálkozó Olvasót!
Szeretjük egymást!
Éljenek a BARÁTOK!

HUNGÁRIA

MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
☎4799-8437 / Iroda ☎4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN estebanzombory@gmail.com

Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.

Titkárság: Bernáth Erzsébet (*Pintyő*)

Keddtől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 15 - 20 óra.
hungariabuenosaires@gmail.com

Tartozásának összegét mailen is megérdeklődheti.

Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:
Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS
Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2
CBU: 01400380 01508002240916
Cuenta Corriente N°: 022409/1

Kérjük tisztázza mailcímünkre, kinek a tagdíját fizeti, hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórákban.